

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 664/2021
23.12.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Добриле Страјина и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца Предузећа „Хидроенергија“ ДОО Рашка, чији је пуномоћник Зоран Јаковљевић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Драгиша Крстовић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1225/20 од 03.09.2020. године, у седници од 23.12.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1225/20 од 03.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Рашкој П 325/19 од 13.01.2020. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужилац стекао право стварне службености укопавања цевовода преко послужне кп ... КО ... у власништву туженог, у корист повласне кп ... КО ... чији је власник тужилац, са мерама и границама наведеним изреком, што је тужени дужан признати и дозволити тужиоцу полагање – укопавање цевовода наведеном трасом. Ставом другим изреке тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 114.250,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1225/20 од 03.09.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. важећег Закона о парничном поступку - ЗПП. У ревизији се указује на погрешну примену материјалног права, односно одговарајућих одредаба Закона о општем

управном поступку и Закона о планирању и изградњи, у поступку издавања дозволе тужиоцу за изградњу МЕ „Лисина“ на Лисинској реци. Указује се да је у управном поступку издавања наведене дозволе за изградњу повређен општи интерес, да тужиоцу није дата могућност да се изјасни пред надлежним органом, па постоји потреба разматрања питања у интересу равноправности грађана. Наведено је да Закон о планирању и изградњи није у складу са Уставом Републике Србије, да су његове одредбе о конституисању службености неуставне и нису могле бити примењене приликом одлучивања о тужбеном захтеву. По оцени Врховног касационог суда, то нису разлози због којих би одлучивао о ревизији туженог применом члана 404. став 1. ЗПП, имајући у виду да је у конкретном случају службеност успостављена одлукама државног органа, у чијој надлежности је утврђивање постојања јавног интереса, у управном поступку издавања одобрења за изградњу МХЕ, којим је обухваћена, између осталих, и парцела туженог као послужно добро. Дакле, службеност није успостављена побијаном пресудом, већ одлуком надлежног државног органа. Право службености јесте ограничење права својине, које је у конкретном случају засновано на закону, чију уставност оцењује Уставни суд у оквиру своје надлежности, из којих разлога нема ни повреде права на имовину из члана 1. став 1. Протокола I уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода.

Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 07.02.2019. године, а вредност предмета спора је 40.000,00 динара.

Будући да наведена вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, као ревизијског цензуса из члана 403. став 3. ЗПП, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић